

Кышкы буранлы
кичлэрнең
берсендә матур
табигатьле Гомәр
авылында
Сәгыйть абый
белән Хөन्नә апа
гаиләсендә
беренче бала
булып дөньяга
килә.

Урманнарға,
Сукмаклары ай-һай тар икән.
Әйтче, урман, миннән башка тагын
Моңлыраklar жирдә бар микән? - дип язды үзенәң туган
якларына багышлап язылган шигерендә.
Без агызган кәгазь көймәләрдә
Кайтып килә кебек балачак
Кыңгыраулар чыңы гомер бие
Балачактагыча калачак.

Тәпи-тәпи килеп кердең,
Сөеп алдым кулыма.
Тәпи-тәпи атларсың син
Олы тормыш юлына.

Бүгенгедәй хәтеремдә
Тәтелдәп сәйләшүен,
Бик еш кына “әни” диеп,
Ялгышып эндәшүен.

Бакча балалары белән,
Уйнаган чагым гына.
Балалар белән сөешеп
Туймаган чагым гына.

Үрнәкле Әни, уңган
хужабикә,
Сөекле тормыш иптәше.

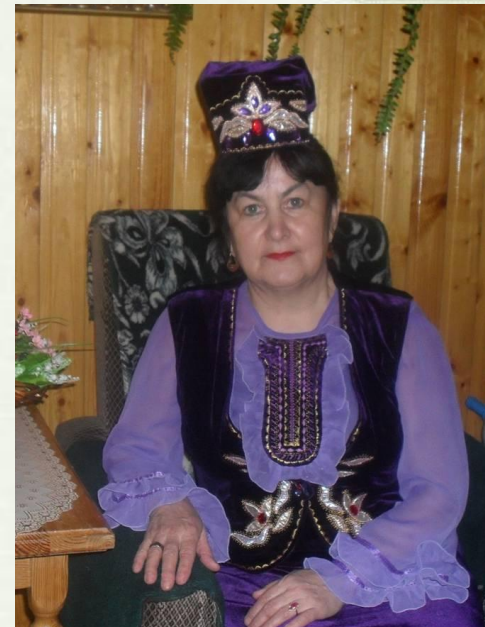
Иҗади тормыш юлы.

1995 елдан республика гәзит-журналларының актив хәбәрчәсе буларак Башкортстан журналистлар союзына әгъзәсе булып тора.

2014 елдан Язучылар Союзы әгъзәсе.

ФӘНЗИЯ МАКСЮТОВА

СЕРЛЕ ЧӘЧӘК

Фәнзия Максютова

Кышкы бизәкләр

Фәнзия Максютова

Саумы, бакчам!

Фәнзия Максютова

Кыңгыраулы талка

6+

Беркайчан да кабатланмас
балачак иле – кеше
гомерендәге серле,
мавыктыргыч ил. Кешенең иң
матур истәлекләре, иң беренче
шатлык-куанычлары аның
балачагы белән бәйле. Буң
житмәслек хыялларга бай
көннәр аяз булсын! Кич
житсен, йолдыз жемелдәп
көлсен, балалар боекмасын,
өйләр жылы, әтиле-әниле,
дөньялар имин торсын.
Сабыйлар сокланып баккан
дөнья кояшлы булсын!

Сагынам

Бакчага килеп кергач тә,
Исәнме, бәбкәм, диеп,
Каршы ала Гөлнур апа,
Күтәрәп алып, сөеп.

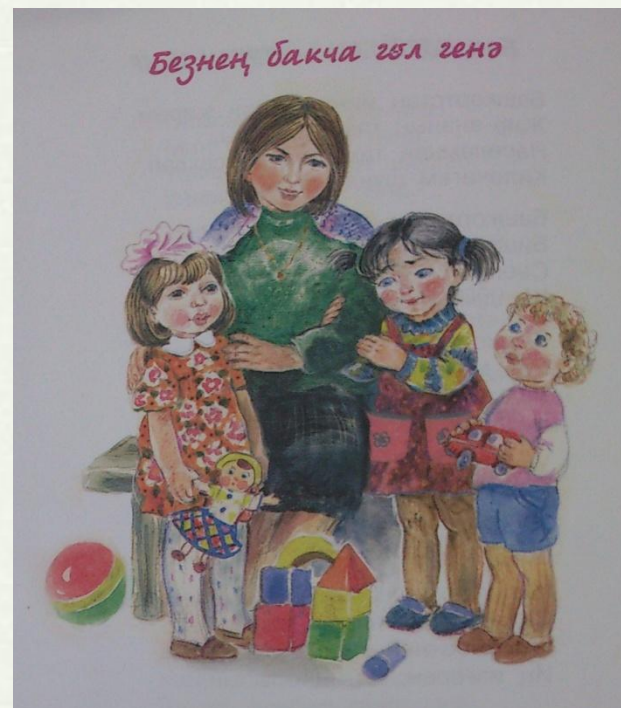
“Исәнме, апа, -

дип мин дә, -

Мин килдем, - дим, -

тагын да.

Сезгә кунелсез булдымы
Мин булмаган чагында?”
Мин эз(е)рәк өйдә торсам,
Төштә күрәм бакчамны.
Әнидән алда йөгәрәм –
Шулай сагынам аны.

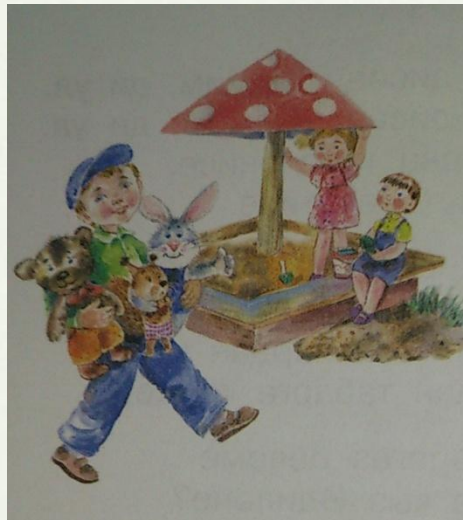
Камил бакчага бара

Күрегез эле Камилне –
Бакчага бара.

Нинди матур малай үзе
Карале, кара!

Аю, куян, тиеннären
Алды барын да.

“Бакчага йөрегез, - ди ул, -
Минем янымда.

Уйнарбыз эле бергэләп
Дусларым белән.
Син дә яңа дуслар белән
Уйнарга өйрән.
Әнә, - ди, - ул безнең бакча
Якын бит ара”.
Йөгәрә-йөгәрә безнең Камил
Бакчага бара.

Кыңгыраулы алка

Туган авылым урамында,
Чәчәкле кырларында
Балачагым йөри әллә –
Такыя кулларында.
Толымлап үргән чәчләрән,
Ак ефәктән тасмасы.
Болын гөлләрән такканмы –
Кыңгыраудай алкасы.
Чәчәкләр жыйган кулына
Күбөләктәй кыз бала.

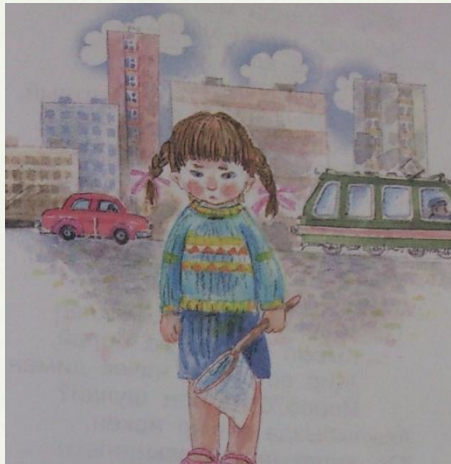

Балачагымны сагынып,
Сокланып карыйм аңа.
Йөгереп килеп сузды
миңа
Чәчәкләр гөлләмәсен,
Сискәндереп ачып куйды
Тирән уй күлөгәсен.
Юк, сез татлы
хыялларым,
Канатлангансыз белми.
Авылымда ул мин түгел,
Кызчыгым йөгереп йөри.

Күбөлөк эзлөп йөрүм

Күбөлөклөр эзлөп йөрүм
Шөһөр урамы буйлап.
Авылдагы күбөлөклөр
Очадыр диеп уйлап.
Матур гөллөр бизеп тора
Шөһөрнөң урамнарын.
Үсө монда күзнөң явын
Гел алып торганнары.

Затлы-затлы чөчөклөргө
Карап таң калдым менө.
Аллы-гөлле күбөлөклөр
Кайчан, дим, очып килө?
Мин белдем бит, аңлашылды –
Сер шунда икән менө:
Алар ярата шул бары
Авыл чөчөгөн генө.

Рәхмәт туган жирем, нигеземнең
Салган өчен ныгын, корычын
Мәхәббәтнең тудыралган өчен
Иң изгесен, иң-иң олысын!

***Игътибарыгыз
өчен рәхмәт!***